

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre 2 frt — kr.
Fél évre 1 „ — „
Negyed évre — „ 50 „
Egyes szám ára — „ 10 „

Hirdetések 10 krral számítatnak petitsoronként.

MULATTATÓ, MINDENT FELÖLELŐ LAP
A FÜLLENTÉSEK VILÁGÁBÓL.

Megjelen minden hó 1. és 15-én.

Felelős szerkesztő:

IKLÓDY GYÖZŐ.

Kiadja egy társulat.

SZERKESZTŐ

és

KIADÓHIVATAL,
hova a lap szellemi része és az előfizetési összeg beküldendő:
EGER, szervita-utca 393. szám.

A Füllentő szerkesztőjének.

Igaz, hogy doktor úr érti tudományát,
Férjhez tudja adni Eger minden lányát;
Nem törődik vele vak-e apágy sánta,
Van-e foga hija, púpos-e a háta? . . .
De az mi meglepett „hymen“ rovatában
A sok francia név itt Magyarországbán!
Nem ismerem őket, a boldog párokat,
És nagyon sajnálom a lakadalmukat; —
Hanem a ki szépen összeadta őket,
Ugyancsak mozgásba hozta a pergőket,
Tréfának megjárja ez a doktor úrtól,
De tréfája miatt én buktam meg rútul; —
Levelet kaptam egy menyasszony-jelölttől,
— Hogyha rá gondolok arcom most is zöl-
dül; —

Azt írja énnékem aszott körmeivel:
„Uram, szemtelenség a mit már ön mivel;
Jobb lesz ha leteszi hirhedt vas kalapját,
S nemesebb cél felé téríti kobakját: —
S ha ezután sem nyughat az úr bőrében,
Társimmal kifőzzük, lelkét serpenyőben!“ —
No lássa, doktor úr, mily gyanuba rántott,
Nem is gondolva meg nekem mennyit ártott.
Egy nagynénem vala szintén pártá alatt,
Hol az én részemre készült sok jó falat; —
De mióta ön már öt is férjhez adta,
Az én falatjaim elmentek ad acta!
Igy megkárosított, engem munkatársát,*
S most csak hétről-hétre vízben eszem kását.
Azért tehát önnek most hadat üzenek,
És többé lapjába soha nem verselek; —
De békét kötök, ha lesz majd disznó-tora, —
De addig is gperünk... hol lesz a vacsora?!

Vas Kalap.

Hirneves Don Juanjaink.

Nr. I.

Stampedli Vili.

Jelige: Láttad-e a boszorkányok tán-
czát? Láttad-e a gollérthegeyi
csodát? . . . Füllentő.

Ezelőtt mintegy másfél évvel szép derült napon érkezett nem várt körünkbe hősünk Stampedli Vili s mindjárt megérkeztek elegáns külseje, kamgarn kabátja, sárga barackszinű ar. zulatja, szürkés zöld szemei s viaszkos vászon csizmaszárba szorított lábikrái feltűnővé tették őt s a közönség érdeklődését személye iránt fokozták, mit előmozdított első ismerőse s per tu jó barátja Lábifül Kari diplomaticus hangszerész, ki is bárhol megfordult, dicsérte kebel barátjának jó szellemi tulajdonait, kiemelve jövődöbeli dus öröksé-

*) Gondunk lesz reá, hogy önt is megházasítjuk. Szerk.

gét, a mely legujabban felfedezett földön létezik; szóval hősünk mindenütt tárt karokra talált s a sok női kebel titkon epedett érette s eped most is; no de ne rohanjunk úgy, ösmerjük meg előbb, hogy ki ő s hol vagon hazája?

Született, az kétségtelen, növekedett, az is bizonyos. Már zsenge korában fényes jeleit adta láng elméjének s a bibliában a királyokat, dámákat, filkókat szemlélni igen szerette s már ezen időben annyira be volt avatva a „gusztálás“ művészetébe, hogy az egész világ bámulta e téren való előhaladását.

Iskoláit nem mondhatnók, hogy elvégezte, hanem ott hagyta s beállott a Lichtenstein huszárok közé, hol is mint fényes tehetségű s nagyreményű hadfit csakhamar a tiszt iskolába adták be, de ő nem érdeklődött a taktika, hanem a cantinban árult szesz tudományok iránt s míg társai a katonai dolgokon törték a fejüket, addig ő egyik „stampedi“ után a másikat szedegette be. (Innen nyerte nevét.)

Nem vehetvén hasznát, beosztották a századhoz s lovat adtak alája; de hiába, a kit az isten lóra nem teremt, ledobja azt magáról; így történt ő ve'e is, tehát nem maradt más hátra, mint a számfeletti létszámba beosztani s így volt ő két évig ló nélküli huszár.

Kapott ugyan csillagot is a miért az ezredes szobaleányának tette a szépet, de csak azért, mert az ezredes mint gavallér ember, nem türte, hogy a szobalánya csillagnélküli huszárral sétál.

Kitelvén a katonai ideje, Budapestre ment konstablernak, hol is mivel irni tudott, az irodában alkalmazták. Itt sem maradhatott azonban soká, mert főnöke látván a sok üres pálinkás üveget asztala alatt s találván mindig deliriumban, elcsapatott.

Ez volt szerencséje, mert csakhamar hivatalba neveztetett ki s most örülhetünk ezen égi meteoroknak.

Mindjárt ide érkeztek ismerték a vendéglőkben, kávéházakban, korezmákban, nevémmind „zahl kellner“ notesában ragyogott s ragyog mai napon is bizonyos összeg mellé helyezésével, mely napról napra szaporodik, no de hát Bruderschaftot ivott mindenikkel.

Minden hó elsején látható a mint a „Sáli“ néni kávéházába megy s ott a konyhán keresztül menve az udvarra nyíló szobába lép. Ott várják már a companisták s azután folyik a csendes (makkao vagy ferbli) s mig csak pénze van, addig odajár mely néha 4 vagy 5 napig is eltart.

A női világban nagy hódításokat tett s oly ügyes, hogy többeknek udvarol anélkül, hogy egyik vagy másik tudná s ha egyiket kíséri reggel, ott van a másiknál délben s így felváltva oly ügyesen csinálja a dolgot, hogy bámulunk rajta.

Az utóbbi időben ritkán élvezhetjük becses jelenlétét, mivel a környéken tartózkodik.

Sokszor elmegy a pénz tőle még délután mikor bejön, de ez nála nem baj, tud ő magán segíteni; elmegy egyik jó barátjához s meghivatja magát vacsorára, a vacsora alkalmával más nap ebédre vagy pedig elmegy szive valamelyik választottjához mikor már enni készülnek s kijelenti, hogy ebédre jött, persze szívesen fogadtatik. A multkor ugyan megjárta, mivel megtudták egyik helyen, hová hivatlanul ebédre ment, hogy reggel egy másik Dulcinea-jának udvarolt s felfordították előtte a tányért.

A szerelemben is igen tapintatos. Egyik községben ugyanis az ottani élete delén levő (45 éves) szép bábának, mint állítja, igen sikeres eredménytel tette a szépet, s ki egyszer, mivel eljárt a szája: Veisz Gyuri boltjában rá is adta keményen a „tésztát“. No de kibékültek, mert ki tudja a jövőt, a bábára még nagy szüksége lehet!...

Gyöngyösi karczolatok.

I.

Más városokban a polgármester választás a képviselő testület bizalmából ejtetik meg, de nem úgy van az megyénk Gyöngyös városában; ott mindig a két véredek vannak hivatva a polgármester jelölésére, mint ezt Nemeskürt Hóhér Mili ex pap, ex katona és valóságos tébolydaikandidátus elsíralmazta az ott legközelebb megtartott választás ellen beadott, légből kapott, minden alapot füllentésre fektetett fellebbezésében.

Ki van abban fejteve, hogy ő mint ex pap a legnagyobb kapacitás, síralmas fűzfa poeta és a dulcinák rokkant udvarlója, a holdvilági terület egyik földbirtokossa, és hogy ő egy magyar don Ramudó de Colibradó, ki származására közvetlen a gorilla majmaktól eredvén nem egyesíthet oly egyén megválasztásába, kinek leszármazása vele nem egyező és ki élte első percétől mindig a tiszta igazságnak hódolt, mert ha ezen egyén áll a közérdek élén, megszűnik uszály hordozó tisztsége a képviselői üléseken és fucsba megyen képviselt városi képviselői tagsága.

Származásánál fogva könnyen utánoz mindenkit, tagja a Don Bernardio de Ignacio és gyöngye Spicerio de Laciló clubjának s e tisztos compania eszköze is válna, ha a kamatlábakat a nem létezőből hatványozni tudná, ennek hiányában azonban a pénztözséreknek csak kuszi pajtássági áldozatait rakja le fajszármazási elismerésül.

II.

Esküdt. Hány éves, mi a foglalkozása?

Vádlott. Dr. Füllentő, 11 hónapos lapszerkesztő.

Esküdt. Azzal vádoltatik, hogy ön lapjában az uszorásokat pártolva, palástolja ezek megbocsáthatatlan vétkeit!

Vádlott. Ezen vád ellenében bátor vagyok a Tettes Esküdtszék figyelmébe az eddig megjelent „Füllentő“ számaim ajánlani, melyekben a gaz uzsorások ellenkezőleg nagyon is ajánlva vannak, különben az incriminált cikkekre vonatkozólag csakis a tárgyalás alkalmával lesz szerencsém szerény megjegyzéseimet megtenni és tanukkal igazolni.

Esküdt. És kik volnának azon tanuk?

Vádlott. Ez oly felesleges kérdés, mint a hogy én itt feleslegesen állok. A tárgyaláson megfognak jelenni.

Esküdt. De tudni akarom!

Vádlott. A magyar codexre hivatkozom és ahhoz ragaszkodom, melynek alapján ily magatartásra és bizonyításra jogom van.

Esküdt. Ön nagyon makacs, elmehet, de jegyezze meg, hogy a ki a zsidónak nem köszön, átesik a küszöbön; lássa, én e principium mellett egyik uzsorástól éppen 6%-lira kapom a kölcsönt, mivel kalapot emelek neki.

Vádlott. Jó napot!

III.

A gyöngyösi német levegőjü kórháznál is kiűtött a confusió, bár ott nem egy expap Jeremiás siralmai okozták, hanem a valóságos b. t. tanácsos ur önhatalmának gátot vető intézkedése képezi ennek még siralmasabb állapotát. Mint halljuk be is adta indignatusus petitióját. No, ha ebben is nyer, akkor kezében elsül még a bodzafa puska is, mint ifju Tallerosy Zebulonéban a kapanyél, a melyből oly lágy kartácsok szóródtak a germanizator alkalmas koponyájából a tiszta érzelműekre... pedig, hogy határozott elvekkel bir, beigazoltatott a „Gyöngyös“ szerkesztője ellen megtartott sajtóper tárgyalásakor, önmaga által tartott remek védelmi beszédével.

Virgács.

Az uzsorásokhoz.

Rettegjétek ti szörnyű piócák, ti
Vérszopó vampyrok és gazok!
Megeshüvék, hogy míg a tollat
bírom,
Ti néktek békét soha nem hagyok.

Vigyázzatok hát jól a kamat-
lábra,
A fekete lé soh' se marad hátra.

Tárca.

Az egri diák-életből.

Emlékjegyzeteiből összehöngészte:

Don Vigote.

Vége.

Mi sa nem nevetett, hanem karonfogta Gyulát s kivezeté az utcára.

— Mit fogsz most csinálni?

— Kihivom párbajra.

— Helyes! Ne türd el, hogy kedvesedet más ölelgesse

— Csak a keztyűmet tudnám, hogy hol van, mindjárt elküldeném neki. (Szegénynek soha életében nem volt keztyűje.)

— Raérsz arra estefelé is. Gyerünk be!

— Nem. Én elmegyek sétálni, mert megöl a méreg.

— Hát csak eredj.

— Miska visszament a szobába. Vilmos már ott volt s gondolatokba merülve, füstölt.

— Egy kis beszédem van veled Vilmos.

— Micsoda, Miska?

— Jöjj ki a kapu elé, — négy szem között akarok valamit mondani.

Kimentek.

— Hát ilyen gyáva ember vagy te?

— Én? Gyáva? Miért?

Bereljétek bár sajtóbírósnál,
Legyetek mint a fűszál oly sokan:

Kiirtlak lábíg a földnek színéről,
Aztán szünöm meg... **hitben,
boldogan!**

Hiszem e sok gazon más is tanul,
Különbön vágom irgalmatlanul.

Dr. Füllentő.

Emerentiának.

Levéltre méltatsz és szememre hányod,
A mért nem voltam nálad két hete;
— Tagadhatatlan ez nem volt szép
tőlem, —

Ámde volt ennek egy története...!

Kivántad tőlem: folyton legyezzelek,
Megtiltád, — másra néz nem nem
szabad!

És hogy megtarthatd magadnak e
„lumpot“,
Illetékes hely't eljárt a szavad.

Hiába zeng a „hangadóros izlény“*)
Rakott fogad közt... már rég nem hi-
szek, —

S hiába irkálisz illatos levélkét...
Pézsma labdákat többé nem
viszek.

Nemo.

H Y M E N.

Tót (tüdös) Guido észak egyesült állami zongorász, jegyet váltott Nadabu lóról a kedves Rémtelen Rozáliával, néh. Rémtelen Ferencz bájos leányával; — Gavallér János rajzterítő Patagóniából Haberman Rózával Losoncrol. — Schwarcz Ludvig (Kéremásszan) nagykereskedő Baltimoréban Fehér Elizettel (de páncél) Csaszlauból; — Pocsolyási Kálmán Rózsavölgyi ügyvéd. Groszkopf Terivel Soroksárról; — Kopáncs Dezső (de Szarvaskeő) „jeles költő“ Méterovics Juliával Nagyárviz-völgyről; — Rényák Kácsi Érsek Palotáról Nincsenics Terézszel Szerbiából; — Schwarcz Sanyi jávai phisikus, Kleinkopf Lórikával Biharból; — Trábai József önmagánzó Chinyában, Kúchekönig Her-

*) Műszó: magyarán nyelv vagy pergő. Szerk.

Mert eltűröd, hogy szegyenbe hozzák a szeretődöt.

— Ki mer arról beszélni?

— Lázgyula.

— Ejnye adta gazembere! megállj!

— Semmi „megállj“, hanem, ha ember vagy, ki fogod hívni párbajra?

— Én, párbajra?

— Minden esetre.

— Hátha meglő?

— Lődd meg te!

— Átkozott dolog — mondá Vilmos, fejét vakarva.

— Ne törődjél vele, hídd ki, ugy sem meri elfogadni. Ijeszd meg.

— Jól van, megteszem, Lórikáért kész vagyok meghalni, minden pillanatban! A két fiu egész nap hallgatott.

Este odanyom Misa, a Gyula kezébe egy pár rongyos szarvasbőrkezttyüt.

— Most vagy soha, Gyula — sugja neki.

Ez nagyot lélezkzik s kissé elsápad. Azután erőt vesz magán, s néhány lépést tesz Vilmos felé, ki éppen a bagót verte ki a pipájából.

— Az ur elcsábitotta az izét... a kedvesemet ezért megh... hal: gondolkozzék... gondoskodjék segédekről.

Ezzel odavágta mind a két keztyűt annak lábaihoz.

Vilmos ijedtében gyufát rántott elő s erővel rá akart gyujtani az üres pipára.

minával Szalzburgból; — Mitleront Béla földbirtokos és ügyvéd Szerájevóából Goth Bettivel Quitó hegyről; — Erős (Krafi) Franci Mérnök-falváról Gilányosi Ottiliával Nagypatakról; — Présak „y“ Pepi Fancsali Frzsébetet Fancsalról; — Szemcsányi Karsai telkész Hóbordon Lizsmai Emikével a szuhai malomból; — Mónár Náci kamarai szobafőnök Busztiban Barna Rózával Hangácsról; — végre öreg Szamócza János de citrom, Kis Rózával Barátkolostorból. Áldás frigyökre. Sequitor ejusdem capitis residuum.

Sekrestyés.

Borteleki nőmöss Ivó Dániel

ur

LEVELE

a tekintetes Ujságfundáló

urhol.

Ricsaj!

Begyűtt a hideg ájer közibénk. Nőmöss Bortelken olyan hívóss szellemek fukálnak, mint akár csak az északi sarkon, Spanyol országba Most mán oan furmán vagyunk megest, hogyha kivel akarunk melegenni, hát legjobb a meleg szalónyba csücsüni a kájha, vagyis a czilinder kebeljinek az oldala mellett. (Nem oan czilindört érték, mint a kit az egri mecczett jordányok viselnek lajsturnak a veress birkafej tetejibe!)

A minap is nem régön együtt ült nálam a nőmöss Kompánija, az udvari, kukoritzsa szárító szalónyba, aki is átal ellenes vizaréba a nőmöss családi Disznó-óllal fekszik. Szörnyesztő rettenetes módon untuk esztet a télies unalmatosságot; még a kvart se esett jó, mert mivel, hogy ajjig ürüt ki déltől estvélig 4-szer

Gyula pedig kirohant s maga után csapta az ajtót.

— Vedd föl azt a keztyüt Vilmos!

— sugá neki Miska. — nehogy azt mondják, gyáva vagy.

Az összevesztés sikerült.

— Hahahaha! tört ki a nevetés Lajcsi ajkairól, ki éppen Mafontaine meséit olvasa, — egy jó mondatot találtam itt: „Deux coqs vivaient en paix; une poule survint et voila la guerre allumie.“ (Két kakas békében élt; egy tyuk közbejött és ime kitört a háboru.)

Kásnap reggel elutazott Lórika; harmadnapra pedig mind a két fiu erősen megbánta tettét. Nehogy azonban gyávának tünjenek föl, egymás s társaik szeme előtt, nem mertek nyilatkozni, erősen tartották magukat.

Misa biztatá Gyulát:

— Te! még nem izentéd meg, hogy mikor legyen a párbaj.

— Hallod-e Misa! Te mindig jó barátom voltál; neked megvallom, hogy jobban szeretném, ha semmi se lenne a dologból.

— Hova gondolsz Gyula? A szemed közé köpne mindenki, ha megtudnák, hogy félsz; hogy te hivatd ki párbajra s te lépsz vissza. Az iskolában örökké gnyolnának, mindig rajtad nevetnének. Ne hagyj magad.

— Hát lész-e segédem?

— Leszek.

a hét literös ibrik. Más rendes környül állásos üdöbe esztett a számot meg is duflázzuk. Könnyen.

Nemöss házamnak diszességes fényt: a Pepi bátsit informátuk, hogy csingajjon mán a kedvünkér ekkis mulaccságos boloncságot ebbe jaz ganajmatos unalmatosságra; házasoggyon meg, ugy is ölég érett mán erre jaz cifra parádés éretlenségre, lévén ő keme annó 59 éves, 13 holnapos, 32 napos, 25 órás, 61 minutos koru, amint éppeg az elébb monta nekünk a familiáris Genelógijájában. Az Emiliánus barátkáplány komendát is neki mingyár egy fáin vérbélü Bagariját; még a menyasszonykerőt is tenmagára eiválalta, megigérvén nekie, má t. i. Pepi bátsinak, hogy azontul is késségösen kisegiti a Házasság szencséginek a kötelességiben, ha netalán tán ebbe az erős Funkteziájába fenálló egészséges tehetsége nem engenné műkönni a kellő eredményességgel, mer igy hozza magával az önzetlen baráti szeretet!

Nagyot röhögtünk és nyertünk erre az politikuss inditmányra, de a Pepi bátsi nem akart kötellnek áni!

Ajjig nyertünk még le a fertáj Litternyi kortyat, hát eccör csak kopognak nőmőssi Szalóny ajtójának a kivelső részin.

Herejn — mondok módoss tisztességvel — bujj bé, ha leiköss állat vagy! Hát bebujik két darab cifra bukrétás paraszlegény, természetöss életnasságban; emondgyák hogyhát ők vőfények vónának a szomszédos Kotyogós faluból, azután osztáng a Kása Gyura féhelyös gazda elküdütt postájai, a ki is a hónap mögtartandó lagzis menyegző mulatságban szűvessen möghilja az Tekintetess nőmőss Kompaniját, közölni akarván vélnük, akivel az Felséges ur isten a Háza környékit megáldotta!

— „Szerbusz ecsém — mondok — részetek legyen benne, maj megnézük!“ A nemöss Kompanija minden nemess Tagja mögigérte, hogy emegy prezentbe; iszen most épeg kívánalmatos ránk nézvést ekkis szórakodás, memmeg ez a pornép ugyis örü, de nagyon, ha ilyen magunk furmájú nőmőss uri Perszónák leeriszkennek közibéjük!

Másnap délotán befogattam a parádés zöd kolezban, és főpalócoktunk beléje mind a négyen: 1) házamnak diszességes fénye, a Pepi bátsi 2) a Józsi ezimbora 3) az Emiliánus, barátkáplány, 4) én!

A vőlegényes házhol érvést csakugy kapkottak le bennünköt a kolez tetejiből a násznagyok, hogy a lábunk se érte

a földet. Bevittek a menyegző szobába, ültetvén a legfőső hejre az asztalszögben; ahová csak a finum vendéget ültetik.

Jobbru ült mellettünk a puhos Plébányus ur, balru a nótárjus, kántor, memmeg a segéjtanító, kanczalista, bakter, harangozó, és egyéb ilyen intelligencizjás Perszónája az falúnak.

Mikoron mán mink oda jérkesztünk a legderülcésesebb hangulatosságba vót a nipség! A plébányus ur a nagy lelki örömbe mán a puharakot is Breviárjornak látta, mert csak ugy hagyigálta az asztal alá őket! A kántor kotta nélkü oetávázta befelé a fujtatójába a flujidumot a letsebesebb taktusba! A nótárjus szitta kegyelmetlenül a kórmánt. fináncziniszterjortom, amiér hogy mindent oan szigoruan mögvizsgál; teli torokval kaja-bálta, hogy ő a korpusz juvisz, mert az egész világ hunczfut ma napság, csak ő nem igaz! A bíró, memmeg a bakter nem győztek rá bizonyítani, hogy: „Debizony igaz. Hej, csak nagy is az a tudomán, jedző uram!“ A kis segéj tanító mög mig amazok diskuráltak a zavarosba halászott, aparkodván egy dispnzát tyukczonbot ügyessen a kekkerzsebjiiben sandzsirozni. A kanczalista mög a trágya nemösitésről tartott oktató előjadást a harangozónak. Mindenki beszét és ivott!

A Czudar Maris kaczkijás menyecske mingyá hozott nekünk is késségvel puharakot, egész finumsággal kitörülte belülök alsó szoknyingjával a bennök maradt pájinka mög olajszagot. Ez a menyecske szemlátomást möghizik amijóta Egerbe a servitákhol memmeg a labirijom bucsura jár.

A másik szobában huzták keserve sen a talpalat alá valót a fekete gyerekek. Seregték az párok eszeveszetten, pedig oan szoros vót a platez, hogy egymást dörgüték a mozgásba, kellemetlen parfimos gőz árasztván el a levegő ájerját, kinyilván a mozgásba és szorításba a ventilácizjós pórusok.

Ide ebbe jaz tánczó szobába néztem most bé. A Pepi bátsi már itt tipegett egy ő testamentombéli vén hajadony Bagarijával. A Józsi ezimbora memmeg a takaros tanitónyöt kurizáta, szoringatván magáhol a fűzős derekát, ámbátor az Emiliánus barátkáplány a szögletből nem jó szemmel nézte az ő jussának illetén képen való megnyirballását.

Legjobban megkapta a szememet az árendás Fáni, a tulipántok legélkesebb lilijoma, akit valahánszor csak möglátok, hát egészben elvagyok kábulva. Az a finum franczija szabásu, módis dereka, a kiből a Csonka agaram csak subiczki!

E szavakkal benyult lábájába s kirántott onnan egy nagy üveg bort.

Rögtön földerültek a kedélyek.

Misa nyakon ragadta a két ellenfelet s poharat nyomott kezeikbe;

— Huncfut aki haragszik.

— Ugy van huncfut! kiáltánk mindnyájan.

Azután összeöleltük, megcsókolattuk egymással a nap hőseit.

A két gyerek örömkönyeket hullatott.

Estig otthon poharaztunk.

Gyula és Vilmos majd szétrugták a házat, olyan jó kedvük volt; Borsas néne alig győzött rájuk veszekedni.

Vacsora után beállítottunk Simon zsidóhoz.

Ez a tiszteletreméltó férfit az ötödik szomszédban lakott s egy bolton kívül bort is mért. Volt neki egy szobája, melyben mi szoktunk mulatni.

Simon azonnal föltett az asztalra egy kis hordó bort.

Ittunk, mulattunk.

Ugy éjjel után egy óraker, érdekes képet láthatott volna a betekintő.

Misa két széket rakva maga alá, dalolta: Bortól okosodik a számár is stb.

Kari az asztalon ülve bögte hozzá a „Hazádnak rendületlenül“ — bassusát.

Gusztvi erőnek erejével be akarta bizonyítani, hogy az embernek négy szeme van: a két valóságos szeme és a két vak szeme. Mire Lajcsi megjegyzé, hogy neki

Memmeg az a csöpp szája, akibe bizonyosan mondva kölletett csinyáni aztat a fehér elefánt fogakot, a cikrázó bogár szeméji, akinek a melegitül még a hideg viz is elővadna! Hát még mijjen lehet a többi bájossága?... Bizon nem csuda, ha — aminj a Józsi ezimbora mongya — ha meglátom egészben Pojéta lősz belülöm! Nem is hiszem, hogy az édes apja légyen az apja az a hajnal fejü Mójzsi árendás!

Még asztat az áldozatot is möghoznám ezér a gyémántos rubintér, hogy elváltoznék érte két órájig zsidónak, ha asztat a gyalázatos operácizjót nem csinálnak velem, akit minden jerke zsidógyereken megejtenek. Hánszor öszvegyürtem mán érte a dunnát, memmeg a paplant álmomba!

Éjfélig tizenkécczer tánczótam vele az csárdássat, ó hogy debegett az a tréfli kis kebli a hasamon! Lettünk vóna kétfejü sas!

Rögvel 4 óraker fujtuk haza a czapistrángot, amikor is már darab számra kölletett összeszeni a nőmőss Kompaniját a setétbe, kit a fészerbü, kit mög máshonnét. Az Emiliánust bizonyos dógát végezve érte utó a buzgóság féltékenségre elalutt a Trónuson.

Felhajingátuk őket, mint a lisztes zsákokot a Koleszba, de egészen hazáig nem ébrettek fel, ugy el vóltak foglalva a Morfejussal.

Csak az én szívembe virasztott a gengéded szerelem virágja a Fánikától! Csak az nyóczadik Porcizjő törköjpálinkátul állott meg a fájó szívem kebeljinek a dobogással!

Most pedig Szilvóriumoss jó reggelt kívánok!

Bazsibozuk Hanzi,

a jeles kapacitás.

Hőstünk bizonyos vármegyében tekintélyes állásra persze választás után vergődött; hogy miként jutott oda? igen könnyü megmagyarázni. Hát addig csütlött botlott minden választó nyakára, mig megsajnálták s meg lett választva megyei sáfárnak.

E nagy hájfejü mandarinról jegyzett fel némely adatot a krónika, melynek a „Füllentő“ véletlenül birtokába jutván, kötelességinek tartja azt nyilvánosságra hozni a mint következik,

E hustömeg valamikor iskolakerülő is volt, s mint ilyen tudományosan kiképezte magát a betűfaragásban, mert valahogy 4 teljes osztályt végezve (folytonosan

akkor hét van, mert három tyukszeme is van a lábán.

L á z y G y u l a békíté őket:

— Ugyan ne beszéljetez itt iskolai dolgokról!

— Jól mondod Gyula, csakugyan éhen vagyok — dörmögé Vilmos, ki az asztal alatt szunyókált.

— Itt az ideje, hogy hazamenjünk fiuk — szólék.

— Induljunk!

— Gyula te! — mondá Vilmos, ki alig birt lábán állani — gyere, majd vezetlek.

Egymást támogatva értünk haza.

*

Másnap elbeszélte Misa, hogyan vesztette össze a két fiut, s hogyan félt mind a kettő.

Vilmos fejét csóválva mondá neki: — Már az igaz, hogy nagy akasztó-fáralavó vagy édes Miskám.

Majd megszakadtunk neveltünkben.

*

Szegény Misa pajtás, vajjon merre vezérelt csillagod? Örökös jó kedvedet nem törték-e az élet viszontagságai?

Emlékszel-e még bohóságainkra?

— Mond meg neki, hogy két hét mulva.

— Sok lesz az nagyon Gyula! Holnapután.

— Jó. Hát holnapután délután három óraker, a Szépasszony-völgyben találkozzunk.

Misa átadta az üzenetet Vilmosnak, ki nagyreszketve oda sugott neki:

— Mondanék valamit Misa.

— No?!

— Hát tudod pajtás... izé... te!... jó lesz-e, ha az ingem alá dugom ezt a könyvet, — jó vastag, legalább nem fog rajtam a golyó.

— Szörnyen jó lesz Vilmos, — nevelt Misa.

— Lesz-e segédem?

— Már hogy az ördögbe ne?

III.

Csütörtöki nap volt épen. Szünnapunk levén, izgalommal vártuk a párbaj kimenetelét.

Gyula sokáig fön volt a végzetes nap előestéjén s leveleket irt: egyet szülőinek, egyet kedvesének.

Föltöttük kabátainkat.

Tréfálni nem volt kedvünk.

A két gyerek olyan sápadt volt, mint a fal.

— Hanem fiuk — szólék Misa — mielőtt indulnánk, vegyük be ezt a kis utraválót.

a számpadban) nagy ügyel-bajjal, csak hamar urnak szegődött.

*

Nem nagyon régen az új mértékre kíváncsi lön, hogy mily súlylyal birhat, beállit egy boltba, hogy hát ő tudni szeretné, „hány liter vagy méter vagy mi az ebatta“ mint mondá, nem tud hozzá szokni „ehhez az új méretekhez“, hát őt mérjék meg. A mérést teljesítő azonnal tisztában volt emberével, s helyesen nevezé el: vén időtlen gyerekek.

*

Kártyázni szeret és tud is, mert erre mint a szájkót betanították. Hanem gyönyörű szokásai vannak, például ha 15 nap egymásután nyer, akkor fejbőre kiderül, de ha két nap utána veszít: holdfogytáig partnereit a faképnél hagyja, mert csak nyerni szeret.

*

A földrajzból annyit tud, hogy Kalkuttát vagy a Kap földet Árvamegyében képzeli.

A történelem kis ujjában van, mert váltig állítja, hogy Amerikát Columbus fedezte fel, de azért nem hiszi; vagy, hogy Árpád apán nem Pusztá-Szeren hanem Fogacsan ütött sátrát, hol ő kigyelme az akadémiát végezte Szellő agara kíséretében.

*

Kedvenc tanulmánya a számtan volt, ő ebben úgy annyira kiképezte magát, hogy szerinte 2×2 nem 4, hanem 5, $2 \times 8 = 15$, marad 1, melynek főeredménye hogy a tévesen fizetett tételeket sajátjából kell megtérítenie.

Szónoklatai rövidek és ékesek mint Bálám kedves állatjéé.

Nyelvtudományáról, — fősúlyt fektetve az „ikes“ igékre — jelentései szóljanak, melyekből adandó alkalommal néhányat napfényre hozunk.

*

A pletykát végnélkül szereti, sőt rajong érte; bolonddá is tartják e zab hambárt, mert egy teljes mondatot nem képes úgy visszaadni sem szóval sem írásban, képzeltet. mily gyönyörű handabandák kerülnek ki.

*

Jellemzésére még megemlíthetjük, hogy olyan ember ugyan nem élt e földön, kivel valaha jót tett volna, hanem igen is, főelve volt mindenkinek keserűséget okozni, s ha ez sikerült, fekete lélekkel, kárörvendő mosolylyal mutogatá pár korhadtt fogát.

*

Terjedelmes pucrát végnélkül szereti, de fukarságból mindent megvon tőle, hanem ha elvétve valami potya ebédre meghivatik, nohiszen, jaj neked szegény ebédadó gazda vagy gazd'asszony; mert bár fácán peccenyével tüntetek is meg begyét, rajtatok ugyan nem marad egy garast érő becsület, szakácsod, vagy szakácsnédnak annyi érdeme sincs előtte, hogy bárhol kuktának vagy mosogató szolgáló is befogadják, pedig dolmányának két hátulsó zsebe az elcsenevészett sütemény és czukrocskákka csak úgy korbácsolja lába inait hazamenőben.

*

Egy jó oldala van azonban jelesünknek, hogy a trafik behozatala óta nem dohányzik, a mi a társaságra előnyös, mert ha még dohányoznék, bizonyára még undorítóbb krákogásokkal fűszereznék a blattisták türelmét.

Különbben születésénél fogva „kék-
vérű“, pedig „rustica natura tenet sua jura“ szóval kitűnő tökfilkó ő!

Valószínűleg folytatjuk, mert sok van még a soraglyában.

Don Hortyogó.

A „Füllentő“ hirei.

— Boros gazdáink állítása szerint az idej bor nem hernyósodik meg, mert tulérett. Ily jó zamatu mustot már rég nem élveztünk. Kognakot is lehet belőle főzni.

— A pásztói zsidó üldözés abból áll, hogy egy pityókás uri ember az őt kigunyoló rakonezátlan zsidó gyerkőcöknek fűgét mutatott s hep-heppet kiáltott, mire ezek sárral megdobálták. Mai nap-ság már annyira megy némely zsidó pöffeszkedése, hogy még görbén sem szabad reá nézni, mert rögtön szalad a ministerhez, fiskálizhoz, hogy őt üldözi a magyar. Ezentul nekünk kell tűrni, mert ők a honfoglalók.

△ A zsidó üldözés Pásztón, — némelyek szerint — abból áll, hogy az ottani eiöljáróság, valamennyi háztulajdonosnak meghagyta, hogy nem kóser lakóiknak jövő év január 1-jével mondjanak fel. Igy remélvén a zsidó üldözést foganatosítani.

⊕ Az éresek parfümgyára előtt levő ronda járdát illetőleg, az erélyes tanács, a szépitészeti bizottsággal elrendelte az asphaltnak néhány év alatti elkészítését. Valahára csak kilyukadunk!

⊙ Aglegény Ferdi bátyánk biztos forrásból azt szimatolta ki, hogy a szüz dohány confiscálása házról házra fog megejtetni, minek keresztül vitelére legközelebb három vagon finánc fog ide szállíttatni.

— Két Stájer kőmives diszité az ujonnan épült házat, már mint az Üveges Károlyét. Ismert fukarságánál fogva, midőn látta, hogy ezek a legnagyobb gond és fáradsággal mindent elkövetnek, megígérte, hogy nagyon, de nagyon megfogja őket „traktálni“, sőt hogy fogalmuk legyen a magyarok szüretjéről, még arra is meg hívja. Midőn elkészült ép szüretre, nem hogy megvándélgelte, vagy a szüretre meghitta volna őket, de még megérdemelt munkadíjjaikat is alig tudták megkapni. No ezek ugyan szép emléket visznek Stájerországba.

† Egerben, mint halljuk, az állandó színház kimozdult helyéről. A színészek nem játszhatnak.

— Nem tudjuk micsoda kancsal szemű reporteurje lehet az „Eger“ érdemes collegánknak? Figyelmeztetjük, hogy jövőre a „Kranzchen“-nek és bálókban, a midőn maga a szerkesztő is részt vesz, a szép hölgy koszorut, vagy teljes egészben hozza „stb“ kihagyásával, vagy pedig ne emlitsen senkit, mert úgy tapasztaltuk, hogy a legnemesebb és legbájosabbak valami uton módon már néhány alkalommal kihagyattak s olyanok tétetnek közzé a kik ott sem voltak. Furcsa politikája van az érdemes lapnak! Ha a fiatal reporteurnek valaki nem tetszik, vagy nem volt innyére, akkor tanuljon nyelni, de ily féle bárgyúságait ne fitogtassa!

△ A Mednyánszky-féle palota előtti emelvényen legközelebb kötél-táncosok fogják producálni azt a művészetüket, hogy lehet a várost szemfényvesztéssel félre vezetni?

— A „Pesti Hirlap“, mint a hozzánk beküldött mutatószámokból és előfizetési fölhívásból látjuk, a legnagyobb terjedelmű és leggazdagabb

tartalma napilapok egyike, amellelt, hogy a legolcsóbb is. (Előfizetési ára egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr.) Megjelenik mindennap egy és három negyed iven, vasárnapokon pedig két és fél iven, számos rovattal és 15 — 25 részint politikai, részint szépirodalmi, szatyrikus és ismeretterjesztő tartalma közleménnyel. Közöl mindennap regényt, beszélyt, két-három tárcát és amellelt hetenként többször gondos kivitelű illusztrációkat. Mellékletül azonkivül zenedarabokat és térképeket is nyújt olvasóinak. Ily sokoldalú és változatos tartalommal egyetlen más fővárosi napilap sem jelenik meg. A „Pesti Hirlap“ iránya nemzeti, független minden irányban. Küzd Magyarország önállásáért gazdasági függetlenségéért, az igazi liberalizmusért. — Vezércikkeit a legkitűnőbb publicisták és parlamenti korifeusok írják: Eötvös Károly, Hoffmann Pál, Lukács Béla, Pulszky Ferenc, Törs Kálmán. Számos dolgozó-társa közül legyenek még megemlítve: Borostyáni Nándor, Erdélyi Gyula, Gyóri Vilmos, Hevessi József, Jakab Elek, Kászonyi Dániel, Kakujay Gyula, Kenedi Géza, Mikszáth Kálmán, Pulszky Károly, Radó Antal, Rudnyánszky Gyula, Szana Tamás, Szemere Attila, Ujvári Béla, Váradi Antal sat. — A „Pesti Hirlap“-ra a hó bármely napján lehet előfizetni s a kiadóhivatal (Budapest, nádor-utca 7.) megkeresésre azonnal díjtalanul küld mutatószámokat.

Szerkesztői sugások.

Z. G. Karádon. A lapot Sz.-Győrökre küldtük, azonban úgy látszik, az ottani postahivatal jobbnak látta azt nem továbbítani. — P. K. urnak. Quousque tandem? — Névtelennek. A hízalási évad most kezdődvén, jobb lesz ha azzal foglalkozik. — Bolondgombának. Félünk, ha tovább is ily szörnyszülötteket produkál, hogy csakugyan a bolondok házába kerül, kimélje magát, meg minket.

Kiadói üzenet. Többeknek küldtünk multszámainkból, mutatóványképen, azon kéreessel, hogy ha lapunkra nem szándékoznak előfizetni, sziveskedjenek azt vissza küldeni. Ismételve kérjük erre, mert nekünk nem csak olvasóra, de előfizetőre is van szükségünk. A lap visszaküldése pénzbe nem kerül, csak a czimszalagra a „vissza“ szó irandó.

— Teljes számú példányok még megrendelhetők. Egyes számok Egerben Rónay és Bartmann urak kereskedésében, Budapesten több szivartózsdeben kaphatók.

Herzfeld Mór

Első egri ügyviselőségi és bizományi üzlete (a Lyceum átellenében, Mednyánszky-féle ház.)

Elfogad megbizásokat bor, gabna, bel- és külföldi termények bevásárlása és eladására; átadások és átvételek eszközésére, helyben és vidéken; — ingó és ingatlan javak kezelésére, ingatlanok hasznóbeadására; mindennemű árúk és javak szállítására a bel- és külföld minden irányába; elvállal ezen szakmába vágó mindennemű ügyek rendezését, a legjutányosabb díjjutalék (Provision) mellett.

— Az üzlet pincéjében — majdnem — az összes egri borok mintái találhatók, melyek mindenkor megtekinthetők és melyeknek egyenkénti ára és mennyiségéről ugyanott tudomás szerezhető.